

Nr 115 – Luty 2017 r.

WIEŚCI Z "PIĄTKI"

Przedszkole Samorządowe Nr 5
przy ul. Krańcowej 5
w Białymstoku

„Co się z tą pogodą stało? W zimie wcale nie jest biało...Gdzie ten luty, groźny, zły, który szczyrzył mrozu kły, lecz, gdy humor dobry miał na saneczkach z górki gwał? I bałwanki lepił z nami, szyby zdobił nam kwiatami - miał pomysłów pełną głowę. Ale na szczęście- co najważniejsze - wciąż daje... ferie zimowe!”

Drodzy Rodzice!

Zachęcając do przeczytania kolejnej gazetki chcemy polecić artykuł dotyczący agresji wśród dzieci. Niestety jest to problem ciągle obecny wśród naszych milusińskich i nie tylko. Często sami nieświadomie dostarczamy niewłaściwych wzorców do naśladowania lub bagatelizujemy pewne zachowania uważając je za mało istotne.

Zachęcamy do wnikliwej lektury i refleksji.

❖ TO WARTO WIEDZIEĆ

Zachowania agresywne u dzieci w wieku przedszkolnym.

Problem agresji dotyczy ludzi w każdym wieku nawet dzieci w wieku przedszkolnym. Dzieci agresywne sprawiają dużo trudności, zarówno nauczycielom jak i rodzicom. Są one niezdyscyplinowane, naruszają zasady panujące w przedszkolu, negatywnie wpływają na swoich kolegów. Zachowanie agresywne nie kończy się tylko na osobie agresywnej, ale udziela się innym, z którymi on przebywa.

Kiedy pojawia się agresja?

Świadomy przejaw agresji pojawia się do drugiego roku życia. Gniew małego dziecka trwa krótko, ale z wiekiem gniew trwa dłużej. Formami buntu małego dziecka jest najczęściej:

- zły humor,
- dąsanie się,
- wychodzenie z pokoju,
- rzucanie zabawkami,
- nieuzasadniony histeryczny płacz.

Przyczyny zachowań agresywnych

Jest wiele przyczyn występowania zachowań agresywnych u dzieci i sytuacji konfliktowych np. :

- pojawienie się rodzeństwa,
- nadpobudliwość,
- brak komunikacji w rodzinie,

- brak umiejętności rozwiązywania problemów w domu (karanie dzieci bez względu na przyczynę konfliktu, zachowanie),
- brak czasu dla dzieci i chwili zastanowienia się nad przyczynami zachowań dziecka,

Rodzina jest najkorzystniejszym i równocześnie najbardziej znaczącym środowiskiem w życiu dziecka. W niej gromadzi pewne społeczne doświadczenia i rozwija się emocjonalnie. Tylko prawidłowo funkcjonująca rodzina może dać wyraz pełnej akceptacji dziecka, dostrzegając równocześnie jego wady. Oddziaływania wychowawcze względem dzieci powinny prowadzić do kształtowania osobowości w taki sposób, aby młody człowiek świadomie umiał hamować swoją agresję.

Rodzaje agresji

Agresja fizyczna- to bezpośrednie zadawanie bólu innym osobom. Dziecko w momencie wybuchu gniewu bije, gryzie, kopie lub drapie. Atak nie zawsze skierowany jest na osobę, która wywołała tę sytuację. Zdarza się, że dziecko na podstawie swoich wcześniejszych doświadczeń wie, że nie może skierować swojej agresji na osobę, która ją wywołała, np. przyczyną może być zakaz osób dorosłych, ponieważ nieposłuszeństwo zostanie ukarane, więc aby rozładować swoją frustrację kopie psa, podrze rysunek, uderzy kolegę. Jest to agresja z przeniesieniem. Spotykamy się też z agresją fizyczną pośrednią, która nie przybiera form bezpośredniego ataku. Przykładem takich zachowań dzieci w przedszkolu jest przeszkadzanie komuś w wykonywaniu pracy, zakłócanie spokoju, sporządzanie obraźliwych rysunków, chowanie lub niszczenie przedmiotów, zabawek.

Agresja werbalna (słowna)- (np. „daj to!”, „idź sobie!”, „weź to!”, „nie ruszaj tego!”) – hasła, wyzwiska, a czasem brzydkie słowa. Dziecko nie wchodzi w bezpośredni fizyczny kontakt z osobami lub przedmiotami, a powoduje ich cierpienie poprzez wyśmiewanie, złośliwe uwagi, przezywanie, skarżenie, jest aroganckie. Narzędziem działania w takiej sytuacji jest język.

Agresja niewerbalna (cicha) - brak komunikacji z rówieśnikami bądź osobą bezpośrednio atakowaną, ignorowanie, wzbranianie się przed kontaktami społecznymi. Zachowania tego typu polegają na przedrzeźnianiu, robieniu min, wysuwaniu języka do innego dziecka oraz różnego typu gesty mające na celu zrobienie komuś przykrości. Komunikaty przekazywane za pomocą niewerbalnych sygnałów są dla dzieci o wiele więcej znaczące niż dla dorosłych. Dzieci potrafią doskonale odczytywać i posługiwać się nimi. Dorośli niestety są raczej skłonni do lekceważenia tej formy agresji i dziecko, które tłumaczy się, że uderzyło kolegę, bo ten się do niego wstrętnie wykrzywił, nie jest zrozumiane przez dorosłego.

Agresja instrumentalna

Agresja w tym przypadku jest sposobem, narzędziem przybliżającym do celu. Ta forma zachowania występuje stosunkowo wcześnie. Już małe dziecko zdobywa dla siebie cenną wiedzę, które zachowania są dla niego "opłacalne", a które nie. Jeżeli rodzice pod wpływem złości dziecka zaspakajającego potrzebę (np.: kupno zabawki, obejrzenie programu telewizyjnego nie przeznaczonego dla dzieci), mały człowiek szybko uświadamia sobie, że takie zachowanie jest dla niego korzystne. Jeżeli dziecko od małego egzekwowało od rodziców wszystko krzykiem, szantażem i straszaniem, że coś zniszczy lub coś zrobi, gdy nie dostanie np. nowej zabawki, a rodzice w ostateczności spełniali jego prośbę, to z dużym prawdopodobieństwem będzie to samo robiło w życiu dorosłym. Wynikać to może również ze stylu wychowania, który opiera się na prawach dżungli – tylko mądrzejszy, silniejszy i sprytniejszy przetrwa i będzie żył szczęśliwie. Taka osoba w życiu dorosłym ma zaburzoną hierarchię wartości i widzi tylko swój cel.

Agresja naśladowcza

Dziecko od początku swego życia naśladuje, obserwuje najbliższe otoczenie, cały sobą wchłania to, co mu przekazujemy. Agresywne zachowanie się dzieci bywa następstwem oddziaływania określonych modeli zachowań. Największe szanse stania się modelem mają osoby znaczące dla dziecka: rodzice, rodzeństwo, a także inne osoby posiadające autorytet w oczach dziecka. Dorośli przyznają sobie prawo do różnych niekontrolowanych zachowań wobec dzieci. Natomiast, gdy dziecko używa takich samych powiedzeń,

odruchów, wówczas zachowanie takie jest karane. Sytuacje, w których dzieci naśladują zachowanie dorosłych spotykamy bardzo często. Rodzice, którzy biją dzieci, krzyczą ilekroć dzieje się coś nie po ich myśli na ogół nie przejmują do wiadomości, że to ich własne zachowania stanowią wzorzec dla dzieci i ich agresywnych zachowań. Gdy dzieci biją rówieśników, przezywają ordynarnymi słowami, rodzice najczęściej przypisują to naśladowaniu innych, a nie własnych sposobów reagowania na określone sytuacje.

Agresja frustracyjna wynika z niemożności przezwyciężenia przeszkody fizycznej lub psychicznej. Występuje wtedy, gdy dana potrzeba nie zostaje zaspokojona, czyli w przypadku jej blokady. Frustracje wywołują wystąpienie poczucia krzywdy, emocji, gniewu, zdenerwowania, wrogości. Powstaje ona wskutek odebrania dziecku atrakcyjnej zabawki, przeszkadzaniu mu w zabawie, różne przewiska ze strony kolegów, niepowodzeń doznanych w działaniu, stosowania surowych kar fizycznych, przykre wydarzenia losowe.

Autoagresja, czyli zachowanie skierowane przeciwko sobie: uderzenie głową w ścianę, obryzganie paznokci aż do krwi, a także pobudzanie fizyczne w wyniku, którego dzieci ulegają samookaleczeniu np. na skutek biegania, skakania. Dzieci przejawiające swoją agresję w takiej formie, wymagają profesjonalnej pomocy terapeutycznej, gdyż zachowania tego typu traktowane są jako zaburzenia. Może się zdarzyć, że dziecko w swojej rozpaczliwej przekonane jest, że samo musi się ukarać za swoje zachowanie, albo nawet za swoje myśli, często, aby chronić innych przed sobą. Dzieci te dostrzegają siebie, działania i reakcje innych w tak zniekształcony sposób, że hamowane przez ogromny strach są w stanie niedostatecznie i błędnie przetwarzać docierające do nich bodźce.

Wskazówki mające na celu unikanie zachowań agresywnych

- stosowanie otwartej postawy wobec dziecka
- dobry przykład dorosłych, gdyż to od nas dziecko uczy się wzorów zachowań
- kontrola nad tym, jakie bajki, książeczki czy filmy ogląda nasze dziecko i skuteczne eliminowanie tych, które ukazują agresję
- stworzenie dla dziecka tzw. kącika relaksacyjnego
- wspólne słuchanie muzyki uspokajającej i relaksacyjnej
- czytanie bajek terapeutycznych
- wspólne spędzanie czasu
- dostrzeganie i chwalenie za pozytywne zachowania
- ustalenie z dzieckiem zasad – co wolno robić, a czego nie – i powracanie do nich w każdej sytuacji tego wymagającej
- nie odpowiadamy agresją na agresję
- dajmy dziecku możliwość wyrażenia się w różnych formach – plastycznej, ruchowej itp.
- rozmawiamy i jeszcze... rozmawiamy!

Przykłady zabaw mających na celu przeciwdziałanie agresji

- Zabawa „Lusterko” – dziecko przeglądając się w lusterku opowiada co widzi – np. twarz zagniewaną, smutną, radosną, itp. Następnie stara się omówić swoje uczucia i ich powody.
- Zabawa „Okulary realisty” – dziecko zakłada zabawnie udekorowane okulary, w trudnych dla niego momentach. Okulary sprawiają, że po ich założeniu znika złość, gniew, smutek.
- Zabawa „Wściekły jak dzikie zwierzę” – Dziecko otrzymuje zadanie: wyobraź sobie, że jesteś zwierzęciem. Jakie zwierzę wybierasz? Przeobraż się w nie. Jesteś spokojny, łagodny i nie myślisz o niczym złym. Aż nagle pojawia się jakieś inne zwierzę, z którym kiedyś bardzo się kłóciłeś i na które jesteś jeszcze zły. Dziecko maluje dalszy przebieg tej opowieści słownie lub plastycznie.
- Zabawa „Start rakiety” – Rodzice i dziecko bębnią palcami po blacie stołu, najpierw cicho i powoli, a potem coraz głośniej i szybciej. Uderzają płaskimi dłońmi o stół albo klaszczą coraz głośniej. Tupią nogami cicho i powoli, a potem coraz głośniej, cicho naśladują brzęczenie owadów przechodzące aż do głośnego wrzasku. Wszyscy wstają z miejsc, wyrzucają z głośnym wrzaskiem ramiona do góry- rakieta wystartowała. Powoli wszyscy siadają. Słychać ciche brzęczenie owadów, które również cichnie – rakieta znika za chmurami.

- Zabawa „Kiedy jestem zły” – Rodzice z dzieckiem siedzą w kole. Każdy po kolei pokazuje co robi kiedy jest zły.

- Zabawa „Malowanie uczuć” – Rodzice i dzieci malują uczucia, które je ogarniają, gdy tracą panowanie nad sobą. W trakcie pracy dziecko opowiada o tym co przeżywa, a rodzice doradzają mu jak można rozwiązać takie sytuacje.

Opracowanie: Aneta Borys

Na podstawie literatury:

J. Ranschburg, „Lęk, gniew, agresja”, wyd. WSiP 1993

Grochulska J. „Agresja u dzieci”, wyd. WSiP 1993

Z. Skorny, „Formy i źródła agresji u dzieci i młodzieży”, wyd. WSiP 1976

❖ KRONIKA URODZIN

Nasi lutowi jubilaci z poszczególnych grup:

Gumisie:

Aleksandra D. – 01.02,

Pajacyki:

Kinga L. 12.02., Szymon S. 18.02.

Spełnienia marzeń, wielu prezentów oraz gorących całusów i miłości najbliższych w te zimowe, lutowe dni.

❖ JAKIE MAMY PLANY

Miesiąc luty podobnie jak poprzednie pełen będzie ciekawych zajęć na następujące tematy:

Grupa I – Smerfiki <ol style="list-style-type: none">1. Ptaki zimą.2. W kosmosie.3. W krainie śniegu i lodu.4. Odwiedzamy krawcową.	Grupa II - Gumisie <ol style="list-style-type: none">1. W krainie śniegu i lodu.2. Świeże powietrze wokół nas.3. Czy jesteśmy sami w kosmosie?4. Zielony ogródek.
Grupa III - Pajacyki <ol style="list-style-type: none">1. Białystok nasze miasto2. W mroźnej krainie3. U zegarmistrza4. Kosmos	Grupa IV - Kubusie <ol style="list-style-type: none">1. W krainie śniegu i lodu2. Warszawa – nasza stolica3. Kosmos – gwiazdy i planety4. Czym mierzymy czas?

❖ WAŻNE WYDARZENIA W NASZYM PRZEDSZKOLU

- **14.02.2017** – wszystkie grupy będą się wspólnie bawić na **Optymistycznych Walentynkach**
- **07.02.2017** – rozpoczynamy **akcję charytatywną** pod hasłem „**Pomóż i Ty!**”. Zbieramy materiały plastyczne i papiernicze na rzecz podopiecznych Środowiskowego Domu Samopomocy im. bł. ks. M. Sopoćki w Białymstoku.
- **22.02.2017** – gościć będziemy Studio Artystyczne Arena z przedstawianiem „**Magiczna książka**”

❖ OPTYMISTYCZNE INFORMACJE

Miniony miesiąc upłynął pod znakiem wielkich uroczystości w naszym przedszkolu. Wiele radości sprawił nam wszystkim Optymistyczny Bal Karnawałowy, podczas którego przedszkolaki mogły spotkać się z Mikołajem, a całą imprezę prowadziły bohaterki z Krainy Lodu: Anna i Elza. Miłym akcentem był też przygotowany przez naszych rodziców poczęstunek na zakończenie zabawy. Nie mniej emocji sprawiły optymistyczne spotkania z okazji Dnia Babci i Dziadka. Dzieci z zapałem przygotowywały występy. Oprócz śpiewu i recytacji okolicznościowych wierszy nie zabrakło szalonych tańców i gry na instrumentach perkusyjnych i klawiszowych. Z uśmiechów i łezki kręcącej się od czasu do czasu w oku babci albo dziadka przypuszczamy, że było warto!

❖ KĄCIK PODZIĘKOWAŃ

- Dziękujemy:
- wszystkim rodzicom którzy przygotowaniem przez siebie poczęstunkiem uprzyjemnili bal karnawałowy oraz uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka w poszczególnych grupach
 - mamie Rozalki ze Smerfików za przekazanie żarówki stroboskopowej

❖ NAUCZYŁEM SIĘ W PRZEDSZKOLU

Grupa I – Smerfiki	Grupa II - Gumisie	Grupa III - Pajacyki	Grupa IV - Kubusie
<p>„Pingwinia rymowanka” - wiersz Trzy pingwiny się spotkały, Skrzydłkami pomachały, Razem głośno zaklaskały, i oczkami zamrugały. W prawo skok, w lewo skok, i za ręce hop, hop, hop. Kuper w tył, skrzydła cap, i za ostry dzióbek złap. Nóżka w przód, druga też. kucnij i na brzuchu leż.</p> <p>„Kłopoty z szyciem” – piosenka I. Mam dla lali garść koralu, mam płócienko cienkie. Skroi mama a ja sama będę szyć sukienkę. Ref. La, la, la, lala będę szyć sukienkę.</p>	<p>„Pingwin – zagadka” - wiersz Ptak to. Nie ryba, a zwinnie pływa. Ten duży ptak, na grzbiecie ma czarny frak. Na brzuchu białą koszulę. Zamieszkuje południowa półkulę. Głównie Antarktydy wybrzeże. Potrafi nurkować to zwierzę. Nie ryba, nie ssak, nielotny to ptak. Czy ktoś mi powie jak ten ptak się zowie? <i>Antoneta- Anna Bednarek</i></p> <p>„Księżycowy kamień” - piosenka <i>Sl.: M. Buczków na- Jastrun, muz. E. Pallasz</i></p>	<p>„Miejsce” - wiersz Każdy kocha swoje miasto czy jest duże, czy jest małe. Każdy kocha swoją wioskę w której mieszka życie całe. I pamięta też przedszkolak nazwę miejsca zamieszkania, by kłopoty mógł omijać, by nie było zamieszania. <i>I. Salach</i></p> <p>„Zegar”- piosenka I. U zegarmistrza gra muzyka aż się zasłuchał cały dom, bo sto zegarów naraz tyka, a jeden bije: bim, bam, bom. Cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk. Bim, bam, bom.</p>	<p>„Planety” – wiersz Słońce to gwiazda, świeci na niebie, ciepłe promienie wysyła do ciebie. Merkury, Wenus to Słońca sąsiedzi, można je człowiek kiedyś odwiedzi. Potem jest Ziemia, wszyscy ją znamy, za Ziemią Mars częściowo zbadany – Pokryty pyłem oraz skałami i nieczynnymi już wulkanami. A dalej Jowisz, Saturn i Uran, Neptun hen w gwiezdnych chmurach. Wokoło Słońca się przemieszczają i tajemnice swoje wciąż mają. <i>B. Forma</i></p> <p>„Zegar i czas” - piosenka I.Tik i tak. Tik i tak.</p>

<p>II. Krzywy rękaw igła pękła, a tu nowa bieda! Pomóż szyć mi, bo ja z niemi rady sobie nie dam.</p> <p>Ref. Oj oj oj, oj oj oj rady sobie nie dam.</p> <p>III. Spod igielki wciąż supelki wyskakują w górę a korale nie chcą wcale nawlec się na sznurek.</p> <p>Ref. Oj, nie chcą nie nie nie, nawlec się na sznurek!</p> 	<p>I. Co ja mam, co ja mam? Księżycowy kamień. Świeci się, błyszczy się księżycowy kamień. To się ze mną zamień. Ja ci dam, ja ci dam kredki, znaczki, szkiełka, koraliki z liczydełka i te dwa pudełka.</p> <p>II. Co ja mam, co ja mam? Księżycowy kamień. Świeci się, błyszczy się księżycowy kamień. To się ze mną zamień. Ja ci dam, ja ci dam lizak, łódkę z kory. Trąbkę, gwizdek, muszlę, korek, bursztyn i scyzoryk.</p> <p>III. Nie dam go, nie dam go, nie dam za nic w świecie. Musiałbym, musiałbym znów na księżyc lecieć. A w jakiej rakiemie? Gdzie ją masz? Pokaż nam! Może tylko kłamiesz, może to nie księżycowy, ale zwykły kamień.</p>	<p>/2x</p> <p>II. Zegar z kurantem przerwał drzemkę, aż stare kółka drgnęły w nim i oto zegar gra piosenkę, starą melodię rym, cym, cym.</p> <p>Cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk. Rym, cym, cym. /2x</p> <p>III. U zegarmistrza dzwoni budzik, niech się obudzi ten kto śpi, zaraz kukułka się obudzi, co nie kukułka cztery dni.</p> <p>Cyk, cyk, cyk, cyk, cyk, cyk. Cztery dni. /2x</p>	<p>Któż to spieszy się aż tak? Każde tik i każde tak daje ludziom ważny znak.</p> <p>II. Jest godzina na śniadanie, na zabawę, na czytanie. Biegną też we śnie godziny, bo czas nie śpi, gdy my śpimy.</p> <p>III. Bo czas płynie niczym rzeka, wciąż do przodu, nie narzeka na brak czasu, na spóźnienie, na zbyt krótkie okamgnienie.</p> <p>IV. Tik i tak. Tik i tak. Taki rytm w zegarze gra. W równym rytmie tak od lat słyhać, jak jest stary świat.</p>
--	---	--	--

❖ UŚMIECHNIJ SIĘ

Pani pyta się Kasi:

- Kasiu co to jest litr?
- To samo co kilogram, tylko na mokro.

Na lekcji geografii nauczyciel pyta Michała:

- Gdzie leży Kuba?

Na to Michał:

- Kuba leży w domu, ma grypę.

Pani kazała dzieciom przynieść do szkoły swoje domowe zwierzątka. Małgosia przyniosła kotka, Jadzia pieska, a Jasiu przyniósł żabę.

- No i co ta Twoja żaba potrafi, Jasiu? - pyta pani. Jasio szturchnął żabę, a żaba na to:
- Kłta!

Jasio jeszcze raz szturchnął żabę, ale ona znowu:

- Kłta!

Wreszcie Jasiu się zdenerwował i uderzył pięścią o stół, a żaba na to:

- Kłanta namera, tarira kłantanamera, kłanta namera, tarira kłantanamera.

Opracowanie i skład komputerowy: A.M. Guziejko, T. Faryno

